

Dmytruk I.M.

V.O. Sukhomlynskyi National University of Mykolaiv

LEGAL REGULATION OF INFORMATION SECURITY IN UKRAINE

Summary

The article deals with the analysis of information security, considers objectives, objects and directions of protection. It provides the characteristic of statutory instruments, which directly or indirectly regulate the information security of the state. The analysis of the problems that exist in the field of public information policy is conducted. It provides recommendations for revision of national legislation in this field.

Keywords: information security, information, information relations, public information policy, legal regulation of information security.

УДК 343.8

ПРОКУРОРСЬКИЙ НАГЛЯД ЗА ДОДЕРЖАННЯМ ЗАКОНІВ ПРИ ВИКОНАННІ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ПРАВА ОБІЙМАТИ ПЕВНІ ПОСАДИ АБО ЗАЙМАТИСЯ ПЕВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

Єрмоєнко І.В.

Прокуратура Ленінського району м. Запоріжжя

Зроблено ґрунтовний аналіз чинного законодавства. Окреслено коло існуючих у розглядуваній сфері проблем, запропоновані шляхи їх вирішення. Проаналізовано загальну нормативно-правову базу здійснення прокурорського нагляду за додержанням законів при виконанні покарань у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю. Визначені специфічні об'єкти нагляду, предмет, завдання, а також форми та методи їх реалізації. Сформульовано пропозиції щодо вдосконалення законодавства і прокурорського нагляду.

Ключові слова: покарання, призначення, виконання, прокурорський нагляд, методика перевірки.

Постановка проблеми. Згідно статистичних даних, за останні декілька років кількість засуджених з відбуванням покарань без ізоляції від суспільства збільшилась до 60% від загальної кількості засуджених.

Ефективність покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, і зокрема, покарань у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, в багато чому залежить від строгого додержання законів при їх виконанні. Гарантом точного виконання законів є прокурорський нагляд.

Проте під час застосування цього виду покарання виявляються протиріччя, властиві процесу виконання-відбування покарання, виникають труднощі під час здійснення прокурорського нагляду за їх належним виконанням та підвищення їх ефективності, що потребує наукового дослідження та подальшого практичного вирішення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Правові та організаційні аспекти виконання кримінальних покарань, забезпечення законності при їх реалізації досліджувалися в роботах Ю.М. Антоняна, Л.В. Багрій-Шахматова, М.І. Бажанова, Ю.В. Бауліна, І.Г. Богатирьова, І.М. Гальперіна, В.К. Грищука, Т.А. Денисової, В.К. Дуюнова, Ю.Б. Мельникової, О.Р. Михайленка, О. В. Старкова, В.В. Сташиса, А.Х. Степанюка, В.Я. Тація, В.М. Трубікова, В.І. Тютюгіна, В.М. Утевського, В.П. Філонова, А.І. Фролова, О.Г. Фролової, М.І. Хавронюка, В. М. Харченка, О.Л. Цветиновича, О.І. Шинальського, І. В. Шмарова, С.С. Яценка та інших.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Не зважаючи на постійне приділення уваги даному питанню з боку як науковців так і практиків, їх праці не містять ґрунтовного аналізу

правової природи прокурорського нагляду, зокрема за додержанням законів при виконанні покарань у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, та не становили предмет наукового дослідження.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є дослідження відомостей про практику застосування покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, проведення аналізу порядку виконання цього покарання, визначення правової природи, ролі та специфіки прокурорського нагляду за додержанням законів при виконанні покарання даного виду та підвищення його ефективності, а також формулювання обґрунтованих пропозицій з вдосконалення чинного законодавства.

Виклад основного матеріалу. В Особливій частині Кримінального кодексу України застосування покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю передбачено у 82 статтях із 447 (18,3%). Крім того, призначення такого виду покарання можливе також і у випадках, якщо воно не передбачено санкцією статті Кримінального кодексу України за умови, що з урахуванням характеру злочину, вчиненого за посадою або у зв'язку із заняттям певною діяльністю, особи засудженого та інших обставин справи суд визнає за неможливе збереження за ним права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю. Відповідно до п. 17 постанови ПВСУ № 7 від 24 жовтня 2003 року «Про практику призначення судами кримінального покарання» позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю застосовується як додаткове покарання лише в тих випадках, коли вчинення злочину було пов'язане

з посадою підсудного або із зайняттям ним певною діяльністю [1]. Проте, те, що злочин, вчинений за посадою, не означає, що він вчинений з використанням цієї посади. Формулювання «з урахуванням злочину, вчиненого за посадою» є незрозумілим і не досить вдалим, оскільки можна вчинити злочин за посадою, але без її використання. Наприклад, якщо бухгалтер, який завдяки своїй посаді має вільний доступ до приміщення, де зберігається майно, вчинить його викрадення, цей злочин буде вчинений за посадою, але без використання фактично виконуваних винним певних функцій та прав.

З метою правильного розуміння всього процесу призначення-відбування покарання, а відтак забезпечення більш повної реалізації цілі покарання даного виду, у ч. 2 ст. 55 КК України вислів «з урахуванням характеру злочину, вчиненого за посадою» пропонується замінити на «з урахуванням характеру злочину, вчиненого з використанням займаної посади».

Призначене покарання повинне бути ефективним. Визначення ефективності покарання полягає у порівнянні досягнутого і поставленої мети. Важливу роль у належному виконанні покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю відіграють органи прокуратури, реалізуючи свої можливості при здійсненні нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних провадженнях.

Для кваліфікованого здійснення прокурорського нагляду за додержанням законів при виконанні покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю має значення класифікація кримінально-правових заборон, що складається із трьох груп. Першу групу становлять заборони обіймати певні посади. До другої групи заборон відносяться заборони на зайняття професійною діяльністю. До третьої входять заборони на зайняття непрофесійною діяльністю.

Точне й чітке визначення у вироку суду формулювання правової заборони при призначенні покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю має особливе значення, оскільки від цього залежить зміст та обсяг тих прав, яких позбавляється засуджений під час виконання розгляданого виду покарання, а також увесь сенс призначення зазначеного покарання [2, с. 174-175].

Відповідно до ч. 1 ст. 30 КВК України виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, призначеного як основне покарання, а також як додаткове до основних покарань покладається на кримінально-виконавчу інспекцію, а проведення індивідуально-профілактичної роботи за місцем проживання засудженої особи з метою її виправлення та недопущення учинення нею нового злочину – на органи внутрішніх справ.

Порядок звернення судового рішення до виконання передбачений розділом VIII діючого КПК України, Інструкцією з діловодства в місцевих загальних судах, апеляційних судах областей, апеляційному суді Автономної Республіки Крим та Вищому спеціалізованому суді України з розгляду цивільних і кримінальних справ, затвердженій Наказом Державної судової адміністрації України № 173 від 17.12.2013.

Безпосереднє виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю реалізується у двох формах:

1) припинення трудового договору з засудженим, який обіймає певну посаду, або анулювання дозволу на заняття певною діяльністю;

2) відмова засудженому в укладенні трудового договору на обіймання певної посади або видачі дозволу на заняття певною діяльністю.

Якщо виконання вироку в першій формі відбувається один раз, відразу після вступу його в законну силу, то в другій – протягом усього визначеного вироком строку покарання. Тому в цілому діяльність по виконанню вимог вироку суду характеризується тривалістю і широким колом суб'єктів, які відмовляють засудженому в укладенні трудового договору на обіймання певної посади або у видачі дозволу на заняття певною діяльністю.

Суб'єктом припинення трудового договору з засудженим або анулювання дозволу на заняття певною діяльністю виступає підприємство, установа, організація, з якими засуджений уклав трудовий договір, або орган, що видав дозвіл на заняття певною діяльністю, тобто суб'єкт, що перебуває з засудженим у певних правовідносинах.

Покарання у даному випадку виконується у формі дії.

Суб'єктом відмови засудженому в укладенні трудового договору на посідання певної посади або видачі дозволу на заняття певною діяльністю виступає підприємство, установа, організація, з якими засуджений бажає укласти трудовий договір, чи орган, до якого звертається засуджений з приводу видачі дозволу на заняття певною діяльністю, тобто суб'єкт, що може не перебувати із засудженим у правовідносинах.

Покарання у даному випадку виконується у формі бездіяльності.

Безпосередньо вимоги вироку виконують підприємства, установи та організації, що не входять у кримінально-виконавчу систему, тому ця діяльність для них має випадковий, стихійний характер. Вони не усвідомлюють глибини місії виконання покарання, а здійснюють лише «технічну» роботу: вносять у відповідні документи необхідні записи, вживають заходів для позбавлення засудженого пільг, які він мав до покарання. Від них не можна вимагати досягнення цілей виконання покарання, а лише можна зажадати виконати конкретну дію, частину загального і досить складного процесу виконання покарання.

З метою впорядкування виконання позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, надання цьому процесу організованого характеру, а значить, підвищення якості виконання покарання, на Державну пенітенціарну службу України покладено обов'язок контролювати виконання вимог вироку про позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю. Здійснюють цей контроль кримінально-виконавчі інспекції (ст. 31 КВК України).

Контроль в даному контексті можна визначити як сукупність активних і планомірних дій кримінально-виконавчих інспекцій, які забезпечують:

1) дотримання заборони суду як засудженими, так і суб'єктами, що безпосередньо виконують вимоги вироку до позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю;

2) притягнення порушників порядку виконання цього покарання до відповідальності.

Разом з цим, аналізуючи практичну діяльність, можна дійти висновку про відсутність належної уваги з боку органів виконання покарань до контролю за виконанням цього покарання у формі відмов засудженому в укладенні трудового договору

на обіймання певної посади або видачі дозволу на заняття певною діяльністю. Досить часто засуджені після звільнення з посади, у зв'язку з якою ними було вчинено злочин, протягом строку виконання покарання обіймають заборонені посади на інших підприємствах, в установах або організаціях. На ці порушення порядку виконання позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю звертають увагу працівники органів прокуратури [3, с. 68-69].

Таким чином, прокурор повинен систематично наглядати за тим, щоб кримінально-виконавчі інспекції після звільнення засудженого з забороненої посади або анулювання дозволу на заняття забороненою діяльністю здійснювали постійний контроль за поведінкою засудженого, попереджаючи можливі порушення вимог вироку.

Діяльність прокурорів щодо здійснення нагляду за додержанням законів при виконанні покарань регламентована галузевим Наказом Генерального прокурора України від 12 квітня 2013 року № 7гн «Про організацію прокурорського нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних провадженнях, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян» [4]. Зокрема, відповідно до абз. 2 п. 6, абз. 3 п. 10 вказаного наказу перевірки додержання законів у підрозділах кримінально-виконавчої інспекції та підрозділах органів внутрішніх справ, що проводять індивідуально-профілактичну роботу з особами, які перебувають на обліку у кримінально-виконавчих інспекціях, проводяться прокурорами районного рівня регулярно, але не рідше ніж 1 раз на квартал.

При проведенні перевірки прокурор повинен пам'ятати про особливості виконання покарання даного виду та при плануванні своєї перевіркової діяльності брати до уваги, що засуджені не перебувають у спеціальних установах, адміністрація яких може контролювати їхню життєдіяльність; вони знаходяться в місці свого постійного мешкання і працюють на різних підприємствах, в установах або організаціях. Тому для забезпечення ефективного виконання покарання важливо контролювати всю діяльність засуджених, яка протікає в умовах практично повної свободи у виборі місця роботи.

Враховувати, що фактичне виконання цього покарання покладається на адміністрацію підприємства, установи, організації, де працює засуджений, та органи, які мають право анулювати дозвіл на зайняття певним видом діяльності, до завдань прокурорського нагляду входить:

- перевірка додержання законності в діяльності кримінально-виконавчої інспекції та органів внутрішніх справ при поставленні на облік засуджених, своєчасності направлення копій вироку суду адміністрації підприємств, організацій та установ, де вони працюють, а також органу, правомочному анулювати дозвіл на зайняття певним видом діяльності;
- перевірка своєчасності виконання вироку суду власником підприємства, організації, установи, де працюють засуджені, та стану контролю за його виконанням кримінально-виконавчою інспекцією (ст. 32 КВК);
- перевірка заходів, які б не дозволили засудженому займати аналогічні посади під час заміни місця роботи;
- перевірка організації виховної роботи з засудженими, яку повинні проводити кримінально-виконавча інспекція та органи міліції;

- перевірка заходів реагування стосовно тих засуджених, які ухиляються від відбування покарання, а також тих власників підприємств, установ, організацій, які не виконують вирок суду щодо засудженої особи (ст. ст. 34, 35 КВК України);

- перевірка виконання вироку суду органами, які мають право анулювати дозвіл на зайняття певним видом діяльності (ст. 33 КВК України).

Для кваліфікованого проведення перевірки прокурору необхідно знати основні закони та підзаконні акти, що регулюють виконання зазначеного виду покарання; ознайомитися з матеріалами попередніх перевірок виконання законів, проведених прокурором в кримінально-виконавчій інспекції; вивчити наявні в прокуратурі скарги і звернення громадян, інші матеріали з інформацією про порушення законності при виконанні даних покарань; вивчити кримінальні провадження та матеріали щодо осіб, які вчинили повторні злочини в період відбування покарання, а також стосовно осіб, яким покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю замінено судом на інший вид покарання; із місцевого суду, кримінально-виконавчої інспекції, районного (міського) управління (відділу) внутрішніх справ прокурор запитує відповідну інформацію, зокрема, про кількість осіб, яким призначені покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю; кількість засуджених, які ухиляються від відбування покарання і розшукуються органами внутрішніх справ тощо; у разі необхідності проводити взаємозвірки. На підставі отриманих даних прокурор аналізує додержання законності в інспекції, а також підприємствами і організаціями під час виконання вимог вироку суду щодо заборони займати певні посади або займатися певними видами діяльності. Під час аналізу прокурор робить висновок про причини порушень законності, що найбільш часто виявлялися, і визначає перелік питань, на які слід звернути особливу увагу при проведенні перевірки.

Виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю включає в себе:

- облік засуджених осіб;
 - контроль за виконанням вироку суду, власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом за місцем роботи засудженої особи, а також органом, що має право анулювати дозвіл на зайняття відповідним видом діяльності, яка заборонена засудженій особі;
 - вжиття заходів щодо припинення порушень вимог вироку суду;
 - направлення подання органу внутрішніх справ щодо здійснення при-воду засуджених осіб, які не з'явилися за викликом до кримінально-виконавчої інспекції без поважних причин; засуджених осіб, місцезнаходження яких невідоме, та надсилання матеріалів до органів внутрішніх справ для оголошення розшуку таких засуджених осіб;
 - організацію початкового розшуку.
- Прокурору слід пам'ятати, що строк покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, призначеного як основне покарання, обчислюється з дня набрання вироком законної сили.
- Покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, призначеного як додаткове покарання до арешту, обмеження або позбавлення волі на певний строк поширюється на весь час відбування основного покарання і, крім цього, на строк, установлений ви-

роком суду, що набрав законної сили. При цьому строк додаткового покарання обчислюється з моменту відбуття основного покарання, а при призначенні покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю як додаткового до інших основних покарань, а також у разі застосування статті 77 КК України – з моменту набрання вироком законної сили.

Адміністрація установи виконання покарань, в якій відбуває основний вид покарання особа, засуджена також до додаткового покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, не може залучати цю особу до роботи, яку їй заборонено виконувати вироком суду.

Таким чином, засудженим до позбавлення чи обмеження волі строк вище названої додаткової міри покарання обчислюється лише після їх звільнення з місць позбавлення волі. У разі призначення цього виду покарання як додаткового до іншого основного покарання, не пов'язаного з позбавленням волі (наприклад, до виправних робіт), строк відраховується з дня набрання вироком законної сили.

На практиці, при перевірках законності зняття засуджених з обліку після відбуття покарання інколи виникають питання. Наприклад, якщо позбавлення волі звертається до виконання, а строк додаткового покарання не закінчився, частина його, що залишилась, підлягає виконанню після відбуття строку покарання у виді позбавлення волі. Так само має вирішуватися доля цього додаткового покарання при вчиненні засудженим в період звільнення від відбування покарання з випробуванням нового злочину.

У разі звільнення засудженого від відбування покарання з випробуванням, коли термін покарання не закінчився, воно підлягає виконанню протягом визначеного судом строку.

Виконуючи обвинувальний вирок суду про позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, власник підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган за місцем роботи засудженого зобов'язаний не пізніше трьох днів після одержання копії вироку звільнити засудженого з посади, яку він займає або від того виду професійної діяльності, права на яку він позбавлений, внести до трудової книжки засудженого запис про те, на якій підставі, на який строк і які посади він позбавлений права обіймати або яким видом професійної діяльності він позбавлений права займатися, та повідомити кримінально-виконавчу інспекцію про виконання вимог вироку.

Вирок вважатиметься виконаним і тоді, коли засуджений, позбавлений права обіймати певну посаду або займатись певною діяльністю, буде виконувати на тому ж підприємстві іншу роботу. Тобто без розірвання трудового договору буде переведений за його згодою на іншу роботу на тому ж підприємстві, виконання якої вироком суду йому не заборонено.

Слід пам'ятати, що такі переведення інколи мають формальний характер, а засуджені, не зважаючи на запис у трудовій книжці, продовжують працювати на попередніх посадах. Деякі керівники підприємств ухиляються від виконання вимог закону, відмовляються від звільнення засуджених з посад, обіймати які їм заборонено вироком суду, або від внесення до трудових книжок відповідних записів. Інші стають на шлях фальсифікації повідомлень, про внесення відповідного запису до трудової книжки засудженого, що надсилаються

кримінально-виконавчим інспекціям. При виявленні таких фактів прокурор повинен жити відповідні заходи прокурорського реагування.

У разі позбавлення особи права займатися певним видом діяльності, інспекція у десятиденний термін надсилає копію вироку органу, який має право анулювати дозвіл на заняття певним видом діяльності. Не пізніше трьох днів після одержання копії вироку суду, такий орган зобов'язаний анулювати дозвіл на заняття тим видом діяльності, яка заборонена засудженому, вилучити відповідний документ, який надає даній особі право займатися певним видом діяльності, і повідомити про виконання вимог вироку суду кримінально-виконавчій інспекції (ст. 33 КВК України).

Частина 2 статті 31 КВК України передбачає, що у разі невиконання власником підприємства, на якому працює засуджена особа, вироку суду щодо особи, позбавленої права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, кримінально-виконавча інспекція надсилає матеріали прокуророві для вирішення питання про притягнення винних осіб до відповідальності згідно із ст. 389 КК України. Копії цих матеріалів долучаються до особової справи засудженої особи.

Зараз, у нових соціально-економічних умовах засуджені працюють на підприємствах, в установах, організаціях усіх форм власності, у тому числі і недержавної. Низька правова культура населення і прагнення представників комерційних структур отримати максимальні прибутки від підприємницької діяльності не виключають випадків, коли керівники підприємств, свідомо порушуючи заборону, приймають на роботу працівників, кримінальний досвід яких «допомагає» в підприємницькій діяльності, оформляючи їх на незаборонену посаду.

Це обумовлює необхідність зміни засобів і способів контролю за порядком виконання-відбування покарання, що не враховано в нормативних актах.

Хоча прокуратура не є суб'єктом виконання покарань і не входить у кримінально-виконавчу систему, вона є активним учасником кримінально-виконавчих правовідносин.

Прокурор здійснює нагляд не лише за додержанням законів кримінально-виконавчою інспекцією, але й за виконанням визначених законом обов'язків адміністрацією підприємств, установ, організацій, а також за виконанням передбачених кримінально-виконавчим законодавством зобов'язань самими засудженими.

В процесі здійснення наглядової діяльності органи прокуратури мають використовувати весь «арсенал» своїх повноважень для виконання завдань, покладених на них законодавством України.

В сучасних умовах прокурорський нагляд у зазначеній сфері є дуже потрібним. Це зумовлено тим, що безпосередніми виконавцями вимог вироку є підприємства, установи та організації, які не підпорядковані Державній пенітенціарній службі України. Тому кримінально-виконавчі інспекції не можуть самі припинити порушення порядку виконання розглядуваного покарання.

Якщо адміністрація підприємства, установи чи організації не виконує вироку суду щодо заборони засудженому обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, то працівник органу виконання покарань направляє подання про негайне звільнення особи з посади, яку їй заборонено обіймати, або про усунення від забороненої їй діяльності. Якщо це подання не виконано, враховуючи відсутність дійового механізму забезпечення негайного виконан-

ня цього подання, працівник органу виконання покарань доповідає про це прокурору для вирішення ним питання про притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності.

Таким чином, прокурорський нагляд за додержанням законів при виконанні покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю є особливо актуальним і необхідним.

Висновки та пропозиції. Законодавче закріплення пропозицій щодо внесення змін до законодавства, запровадження методик прокурорських перевірок, запропонованих у цьому дослідженні, сприятиме підвищенню ефективності покарань у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю та дозволить реалізувати всі переваги цих покарань, сприятиме більш повному забезпеченню додержання законності при їх виконанні.

Список літератури:

1. Про практику призначення судами кримінального покарання: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 24 жовтня 2003 року № 7 із змінами та доповненнями, внесеними Постановою Пленуму Верховного Суду України від 06 листопада 2009 року № 11. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0007700-0>
2. Шиян Д. С. Дискусійні аспекти призначення позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми взаємодії судових та правоохоронних органів у процесі реалізації завдань кримінального судочинства». 28-29 травня 2004 року м. Запоріжжя: У 2 ч. – Запоріжжя: Юридичний ін-т МВС України, 2004. – Ч. 1. – С. 173-176.
3. Мандрикі В. Нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень – важливий напрям прокурорської діяльності // Вісник прокуратури. – 2000. – № 3. – С. 67-70.
4. Наказом Генерального прокурора України від 12 квітня 2013 року № 7гн «Про організацію прокурорського нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних провадженнях, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/gl.html?_m=publications&_t=rec&id=94102

Еременко І.В.

Прокуратура Ленинского района г. Запорожья

ПРОКУРОРСКИЙ НАДЗОР ЗА СОБЛЮДЕНИЕМ ЗАКОНОВ ПРИ ИСПОЛНЕНИИ НАКАЗАНИЯ В ВИДЕ ЛИШЕНИЯ ПРАВА ЗАНИМАТЬ ОПРЕДЕЛЕННЫЕ ДОЛЖНОСТИ ИЛИ ЗАНИМАТЬСЯ ОПРЕДЕЛЕННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬЮ

Аннотация

Сделано подробный анализ действующего законодательства. Очерчен круг существующих в рассматриваемой сфере проблем, предложены пути их решения. Проанализирована общая нормативно-правовая база осуществления прокурорского надзора за соблюдением законов при исполнении наказаний в виде лишения права занимать определенные должности или заниматься определенной деятельностью. Определены специфические объекты надзора, предмет, задачи, а также формы и методы их реализации. Сформулированы предложения по совершенствованию законодательства и прокурорского надзора.

Ключевые слова: наказание, назначение, исполнение, прокурорский надзор, методика проверки.

Yeromenko I.V.

Prosecutor's Office of Leninsky District, Zaporizhzhia

PROSECUTORIAL SUPERVISION OF THE OBSERVANCE OF LAWS IN THE EXECUTION OF PUNISHMENT IN THE FORM DISQUALIFICATION TO HOLD CERTAIN POSITIONS OR ENGAGE IN CERTAIN ACTIVITIES

Summary

Detailed analysis of the current legislation is carried out. The scope of the existing problems in this sphere is set; the ways of their solution are suggested. The general legal framework of the prosecutor's supervision over the observance of laws in the execution of the penalty of deprivation of the right to hold certain office or engage in certain activities is analyzed. Specific objects of supervision, subject, tasks, as well as forms and methods of their implementation are identified. Proposals for improving the legislation and public prosecutor's supervision are provided.

Keywords: penalty, purpose, execution, prosecutor's supervision, inspection technique.